

5

Tijdschrift voor
geloofsopbouw

4^E JAARGANG • AUGUSTUS 2018
WWW.VOLGMIJ.NL

Volg Mij!

6 De wil van God

16 Overprikkeling

28 Haardracht
bij mannen...

Inhoud

■ Jezus Christus:	
Door God verlaten	4
■ Bijbel praktisch:	
De wil van God	6
Overprikkeling	16
Kleur bekennen	20
Kinderen die vragen	24
■ Q&A:	
Uitverkiezing 'alleen maar' overeenkomstig de voorkennis?	12
Haardracht bij mannen	28
■ Stof tot nadenken:	
Ogenblik	15
De Heilige Geest	34
■ Verhaal:	
De verjaardag	32
■ Bijbelstudie	
Jozua	33
■ Goede boodschap:	
De postzegel	40

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!

Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar.

Abonnementsprijzen:

Nederland € 18,95 (1e jaar bij geschenkabo: 9,95)

Europa € 26,95 (incl. verzending)

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl

Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© www.pixelio.de
© AdobeStock
© Ralf Dietermann
© RGBStock
© Imagelibrary
© Shutterstock.com

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Hoi, halo....?

Ja, ik heb je aandacht! Fijn dat je even de tijd neemt om het voorwoord van de nieuwe Volg Mij! te lezen! Misschien heb je zojuist al een artikeltje gelezen en lees je nu pas het voorwoord. Je hebt in elk geval de keuze gemaakt om deze bladzijde voor je te nemen om te zien welke artikelen deze Volg Mij! voor jou in petto heeft. Ik hoop voor je dat je dat met aandacht doet en niet zo maar omdat het iets is wat op je lijstje staat en wat 'afgevinkt' moet worden.

In een nieuwsbericht van enkele maanden geleden stond dat vele jongeren erg uitgeput zijn, vermoeid en futloos. De reden...? Vele jongeren ervaren dat ze zoveel moeten! Ze moeten studeren, werken, sporten, vriendschappen onderhouden, etc. Door de toegenomen (digitale) mobiliteit 'rennen' ze van het één naar het ander en tijd om tot rust te komen is er nauwelijks. Heel veel jongeren zijn slaaf van voortdurend wisselende begeertes en impulsen en worden geleefd door de dagelijkse prikkels die op hen afkomen. Het gevolg? Jongeren zijn ongelukkig en eenzaam. Zo eindigde het artikel.

Zit in deze boodschap voor ons allemaal niet een belangrijke les? Waaraan geven we onze aandacht? Onze aandacht is voor God kostbaar, want de Vader wil gemeenschap met Zijn kinderen.

God roept ons in 1 Kor. 1:9 op tot de gemeenschap van Zijn Zoon. De Vader heeft de Zoon lief en wil dat ook wij ons verheugen in de volmaakte karaktereigenschappen van de Heere Jezus. Maar het geldt ook andersom. De Heere Jezus heeft ons getoond wat het betekent om altijd in gemeenschap met Zijn Vader te leven. Ook daarin mogen wij groeien om de Vader steeds meer te aanbidden. Is dat niet heerlijk! Is dat niet een prachtige reactie op de drukte en het gevoel van 'moeten' dat deze maatschappij ons op legt. Als er één ding 'moet' vandaag de dag om als christen stand te houden, dan is het voortdurend de gemeenschap zoeken met God. Dat vereist discipline en vaak de nodige afzondering van de wereld. Maar dan zal onze blijdschap volkomen zijn (1 Joh. 1:4)!

Het is mijn wens dat deze Volg Mij! jou en mij mag helpen die gemeenschap met God meer te zoeken. Daarbij neem ik me voor om de Bijbelverwijzingen in mijn eigen Bijbel te zoeken en ze biddend te overdenken. Dat gaat tijd en aandacht kosten, een bewuste keuze... Doe jij dat ook? Ik verwacht rijke zegen...

Verbonden in onze gemeenschappelijke Heere Jezus

Enik Schoonenberg

Door God verlaten

Van de in totaal zeven uitspraken die de Heere Jezus aan het kruis gedaan heeft, valt met name de vierde op. Deze laat ons op een unieke manier iets zien van de diepe nood van onze Verlosser: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' (Matth. 27:46).

We lezen uitdrukkelijk dat de Heere Jezus met luide stem geroepen heeft (Matth. 27:46). Dat toont ons iets van de onuitsprekelijk diepe nood van onze Heere.

De uitroep 'Mijn God' maakt duidelijk dat de Mens Jezus Christus hier tot Zijn God roept. Nu spreekt Hij niet als de eeuwige Zoon, Die Zich tot de Vader wendt, maar als de trouwe Knecht, Die Zijn God aanroept. Hem heeft Hij ononderbroken gediend, Hem heeft Hij door Zijn volmaakte leven verblijd en geëerd. Zijn toewijding aan Zijn God ging zo ver, dat Hij bereid was Zich vanwege andermans schuld te laten veroordelen en de dood in te gaan. Overgave tot in de dood – meer overgave is er niet mogelijk!

In de formulering 'Mijn God' wordt de persoonlijke relatie met Zijn God duidelijk, die de volmaakte Mens, Jezus Christus, heel Zijn leven lang hier op aarde had. De psalmist drukt het zo uit:

'Ik stel mij de HEERE voortdurend voor ogen; omdat Hij aan mijn rechterhand is, wankel ik niet' (Ps. 16:8) en: '... vanaf de moederschoot bent U mijn God' (Ps. 22:11b). Tot deze God wendt Hij Zich nu in de grootste nood.

Dan volgt het vragende 'waarom'. Wist de Heere Jezus werkelijk niet waarom God Hem verlaten had? Jawel! In Psalm 22:4 staat: 'Maar U bent heilig, U troont op de lofzangen van Israël'. Wat bedoelt Hij dan met dit 'waarom'?

De vraag naar het waarom moet iedereen die zich met dit unieke gebeuren op Golgotha bezighoudt, zichzelf stellen. Waarom – vanwege mijn zonden, vanwege mijn schuld moest de Heiland door het oordeel van God zo vreselijk lijden. Omwille van mij, van mijn zonden en mijn verdorvenheid moest Hij ervaren dat Hij door God verlaten werd.

Tijdens Zijn leven had de Heere Jezus

meerdere keren moeten ervaren hoe mensen zich van Hem afkeerden en Hem verlieten (zie Joh. 6:66). Hoe vaak zal de Heiland Zich bovendien onbegrepen gevoeld hebben? Toen Hij tegenover de discipelen aankondigde dat de mensen Hem zouden overleveren en doden (Mark. 9:31), waren zij bezig met de vraag 'wie de belangrijkste was' (Mark. 9:34). En hoe eenzaam moet Hij Zich gevoeld hebben, toen Hij in Gethsémané de Enige was Die wakker bleef en Zijn gevangenneming tegemoetzag, terwijl de discipelen sliepen. Tijdens Zijn leven is werkelijk het woord van Psalm 102 in vervulling gegaan: 'Ik lig wakker, ik ben geworden als een eenzame mus op het dak' (Ps. 102:8). Dat alles doorleefde Hij in gemeenschap met Zijn God. Maar nu – in de drie uren van duisternis – werd Hij door Zijn God verlaten!

David stelt in Psalm 37:25 vast: 'Ik ben jong geweest, ik ben ook oud geworden, maar ik heb de rechtvaardige nooit verlaten gezien'. Dat was zijn levenservaring. Zijn God had hem – ook in de zwaarste uren – nooit verlaten. Des te zwaarder heeft het de Heere Jezus geraakt dat Hij, de enige Rechtvaardige, de Enige Die steeds volmaakt was en bleef, nu door Zijn God verlaten was.

'Waarom hebt U Mij verlaten?' Het zou zo begrijpelijk zijn als God een zondaar verliet – maar toch niet Hem Die uitsluitend en zonder beperking tot Zijn welgevallen geleefd had? Hoe diep moet het de Heiland geraakt

hebben dat het uitgerekend Hem trof: Hij werd door Zijn God verlaten.

Wat betekende dit verlaten zijn nu? Het is een bijzonder pijnlijke vorm van eenzaamheid. Nooit is een mens zo eenzaam geweest als onze Heere. Uiterlijk bekeken was de kring van degenen die tot Golgotha trouw bij Hem gebleven waren, gereduceerd tot vier personen.

Maar ook deze vier konden zich daar niet echt in de Heiland verplaatsen. Tot dan toe had Hij dit soort eenzaamheid in gemeenschap met Zijn God verdragen. Maar in de drie uren van duisternis werd Hem zagezegd ook het laatste 'toevluchtsoord' ontnomen waar Hij rust (zie Ps. 22:3b) en troost had kunnen vinden. Toen ook Zijn God Hem verliet, heeft Hij eenzaamheid ervaren zoals nog nooit een mens die ervaren heeft of ooit ervaren zal.

Hoe intensiever we over deze vragende uitroep van onze Heere Jezus nadenken, des te groter en belangrijker worden Zijn Persoon en Zijn werk voor ons. En in dezelfde mate groeit onze bewondering voor de Heiland, Die dat alles op Zich nam om ons te redden en de zonde teniet te doen. Maar het beschouwen van het lijden van de Heere Jezus leidt ook nog tot een ander resultaat: hoe meer indruk Zijn lijden tijdens het gericht van God op mij maakt, des te meer schrik ik ervoor terug iets te doen of in mijn leven toe te laten waarvoor mijn Heiland veroordeeld moest worden.

Friedhelm Runkel

De wil van God

Als kinderen van God hebben wij de wens om de wil van God te onderscheiden en te doen en om onze eigen wil aan Zijn wil ondergeschikt te maken. Maar wat is de wil van God? Hoe herkennen wij die en hoe kunnen we die in de praktijk brengen?

God heeft ons in Zijn Woord Zijn fundamentele wil bekendgemaakt, aan de hand waarvan wij de essentie van Zijn gedachten leren kennen en daaruit voor onszelf praktische consequenties kunnen afleiden. Maar Hij heeft ook een concrete wil met betrekking tot ons leven en tot iedere situatie waarin wij ons bevinden. Deze wil is niet tot in detail in Gods Woord na te lezen, maar kan alleen maar onderscheiden worden als wij in levende gemeenschap met Hem leven.

De wil van God willen wij als Zijn kinderen gehoorzamen. De nieuwgeboren mens leeft niet meer voor zichzelf en naar zijn eigen wil, maar voor God. 'Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus ... vrijgemaakt van de zonde, bent u dienstbaar gemaakt aan de gerechtigheid' (Rom. 6:11,18).

Onze wens is het om net als de Heere te zeggen: 'Laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden'. Hij maakte Zijn volmaakte wil volledig ondergeschikt aan de wil van Zijn Vader, toen '... Hij Zijn aangezicht naar Jeruzalem keerde om daarheen te reizen' (Luk. 9:51). Hij koos er bewust voor de zware weg naar Golgotha te gaan, om de wil van Zijn Vader te doen. En wij willen '... elke gedachte gevangen (nemen) om die te brengen tot de gehoorzaamheid aan Christus' (2 Kor. 10:5).

De fundamentele wil van God
Eerst een paar gedachten over de fundamentele wil van God.

1. God heeft ons geestelijk uit de tegenwoordige, boze wereld genomen: '... onze Heere Jezus Christus, Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons zou ontrukken aan de tegenwoordige slechte wereld, overeenkomstig de wil van onze God en Vader' (Gal. 1:3-4). Door Zijn werk heeft de Heere Jezus ons tegen een hoge prijs voor God gekocht. Wij zijn nu kinderen van God, die naar Gods wil moeten handelen. Hij heeft ons in een totaal nieuwe positie gebracht: '... omdat Hij ons voor de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde. Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus, in Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil' (Ef. 1:4-5). Daar vloeit voor ons uit voort dat wij deze verandering van positie, die we hebben ondergaan, in ons leven praktisch moeten verwezenlijken.
2. God heeft ons voor Zichzelf afgezonderd en geheiligd: 'Op grond van die wil zijn wij geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus, eens en voor altijd gebracht' (Hebr. 10:10). Wij behoren Hem toe en zijn voor Hem afgezonderd door het offer van de Heere Jezus. Dus moeten wij ons leven naar Hem en op Hem gericht inrichten.
3. Hij wil dat wij een dankbare houding hebben: '... en wees dank-

baar' (Kol. 3:15). Dankbaarheid tegenover God vermeerderd de vreugde om de zegen die God ons geschonken heeft, en 'danken beschermt tegen wankelen'. Als wij dankbaar zijn, zullen we bijvoorbeeld tevreden zijn met wat we hebben (Hebr. 13:5).

Wat de praktische kant van het leven van een gelovige betreft, zou ik hier nog allerlei andere voorbeelden uit Gods Woord toe kunnen voegen. Maar dat mag ieder voor zichzelf persoonlijk doen.

De wil van God in het persoonlijk leven

Gods wil in het persoonlijk leven te onderscheiden, is een voortgaand proces. En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw denken, opdat u beproeft wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is. (Rom. 12:2)¹. Door de vernieuwing van de gezindheid zijn wij zowel bekwaam als geroepen om te onderscheiden wat Gods wil is, en ook in staat overeenkomstig de principes van het Woord van God te handelen.

Waardoor toont God ons Zijn wil voor ons leven?

God maakt ons Zijn wil duidelijk:

- door Zijn Woord, dat wij biddend lezen;
- door uiterlijke omstandigheden of aanwijzingen van andere personen;
- door innerlijke vrede (na gebed).

Hoe wil God ons Zijn wil tonen?

In principe wil God ons door Zijn 'oog' leiden en niet door ongunstige omstandigheden. '... ik geef raad, Mijn oog is op u' (Ps. 32:8). Daarvoor moeten wij dicht bij Hem zijn. Anders moet Hij 'toom en bit' gebruiken om ons Zijn wil te tonen of ons op de rechte weg (terug) te brengen.

Hoe onderscheid ik Gods wil voor mijn leven?

Er zijn voorwaarden voor het onderscheiden van de wil van God. Helaas zijn er ook hindernissen die het ons moeilijk of zelfs onmogelijk maken om Gods wil te herkennen.

Voorwaarden:

- Het Woord van God lezen en liefhebben.
- De bereidheid om het Woord te gehoorzamen. Alleen dan kan en zal God ons meer inzicht schenken in Zijn gedachten. 'Als iemand de wil heeft om Zijn wil te doen, zal hij van dit onderricht weten of het uit God is' (Joh. 7:17).

En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw denken, opdat u beproeft wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is. (Rom. 12:2)¹.

¹ Aanhaling uit de Telos-vertaling

- Het gesprek met God onderhouden en concreet voor dingen bidden.
- Erop letten waar God deuren opent of sluit. We hebben wijsheid van boven nodig om te onderscheiden of een hindernis direct een gesloten deur is of een beproeving waar God ons doorheen wil leiden.
- Openstaan voor raadgevingen van geestelijke broeders, zusters en vrienden. Want: 'De weg van de dwaas is juist in zijn eigen ogen, maar wie naar raad luistert, is wijs' (Spr. 12:15). Maar laten we de Heere vragen dat wij ook wijs en oprecht zullen zijn in de keus van deze broeders, zusters en vrienden! Laten we ons wenden tot gelovigen die ervaring opgedaan hebben op de weg van navolging! Laten we de raadgever niet juist daar zoeken waar we zeker zijn van instemming met onze beslissingen! Vooral bij vragen betreffende een huwelijkspartner moet het – indien van dezelfde leeftijd – een raadgever van onze eigen sekse zijn.
- Naast het persoonlijk gebed bij moeilijke vragen ook het gebed met andere gelovigen zoeken. Het is een belangrijke hulp en een geschenk van

God, als wij mensen hebben met wie wij open kunnen spreken en bidden.

Hindernissen:

- Zonden waar we ons bewust van zijn en die we niet voor God belijden, maken ons blind voor de wil van God. Als wij echter de dagelijkse zelfveroordeling kennen en onszelf reinigen 'zoals Hij rein is' (1 Joh. 3:3), zullen we een open blik hebben voor de wil van God.
- Bij een beslissing het antwoord van God vastleggen en van God alleen nog maar een 'knikje' voor onze besluiten verwachten. Wij moeten er open voor staan dat God ons langs een weg wil leiden die wij tot dan toe niet overwogen hebben.
- Egoïstische motieven doordat wij van tevoren een weg uitsluiten die ons bijvoorbeeld tijd of geld zou kunnen kosten. Egoïstische motieven kunnen ook daarin bestaan dat wij ons op bepaalde terreinen van ons leven afsluiten voor de wil van God, bijvoorbeeld als het gaat om trouwen of niet trouwen, de beroepskeuze, de invulling van de vrije tijd of de keuze voor een woonplaats.

- Ongeduld is een verkeerde raadgever. Saul viel door ongeduld in zonde (1 Sam. 13:8 e.v.). God laat ons soms wachten om onze afhankelijkheid van Hem op de proef te stellen.

Als God ons innerlijke vrede over een beslissing schenkt, die in overeenstemming is met Zijn Woord, dan mogen we dat als aanwijzing zien dat wij Zijn wil voor ons onderscheiden hebben. Gevoelens die van God komen, blijven geen onbestemde gevoelens. Als God die opgewekt heeft, zijn ze normaal gesproken duidelijk.

Zijn plan en ons plan

Onze wil aan de wil van God ondergeschikt te maken, betekent niet dat wij helemaal geen eigen beslissingen moeten nemen. Bij moeilijke beslissingen hebben we de neiging uit te wijken en de beslissing aan God over te laten, zoals wel eens wordt gezegd. Als er twee deuren geopend lijken, wensen we vaak dat God de ene deur weer sluit, zodat wij duidelijk zicht hebben. Hij wil echter dat wij een beslissing nemen, en wel in afhankelijkheid van Hem en in het geloof verdergaan.

Hoe goed is het te weten dat God onafhankelijk van wat wij doen een plan voor ons leven heeft, dat Hij uitvoeren zal. Niemand kan dat verhinderen – ook wij niet. We zouden de conclusie kunnen trekken dat het dus niet uitmaakt wat wij doen en laten. Maar die gedachte is verkeerd.

De manier waarop God werkt, blijft gesloten voor de logica van het menselijk verstand, dat zegt: OF alles is door God vastgesteld OF de toekomst is bepaald door onze beslissingen. Bij God is het echter: EN. Alles loopt volgens Gods plan, EN onze beslissingen zijn relevant.

Als voorbeeld noemen we hier de gebeurtenis in Handelingen 27. Vers 24: '... zie, God heeft u allen die met u varen, geschonken', lijkt vanuit menselijk oogpunt niet te passen bij de waarschuwing van Paulus in vers 31. Daar zegt hij tegen de hoofdman en de soldaten: 'Als zij niet in het schip blijven, kunt u niet gered worden' (Hand. 27:24,31). Ondanks de verzekering van God in vers 24 bleef Paulus niet werkeloos toekijken. Hij nam in afhankelijkheid van God het besluit om de matrozen tegen te houden, omdat hij wist dat de anderen anders niet gered konden worden. Gods plan werd uitgevoerd en Paulus' beslissing en ingrijpen voegden zich in dit plan van God.

Is dan het kwaad in ons leven ook een deel van dit plan van God? Absoluut niet. Nooit is het Gods plan voor ons dat wij zondigen. God stelt ons niet

voor de keuze te gehoorzamen – Hij beveelt het ons. Maar wij hebben helaas door de in ons wonende zonde de mogelijkheid bewust onze eigen zin te doen of ertegen in te gaan. Het is echter een troost dat onze zonde nooit het plan van God kan doorkruisen. Hij bereikt Zijn doel. In Zijn grote genade brengt Hij zelfs vaak wat wij zonder Hem of zelfs tegen Zijn wil in begonnen zijn tot een goed einde! Maar daarop mogen wij ons natuurlijk niet verlaten, want in de opvoeding van Zijn kinderen laat God ons vaak ook dat oogsten wat wij zelf gezaaid hebben (Gal. 6:7).

God heeft ons een nieuw leven geschonken, dat uitsluitend de wil van God wil doen. God wil in ons door dit nieuwe leven bewerken wat Hij in Zijn plan opgenomen heeft. Hoe mooi is het, als onze wil zich in Zijn wil voegt en wij zagezegd aan dit plan van God voor ons leven mogen 'mewerken'.

Bernhard Brockhaus

Er zit een groot onderscheid tussen zelf een plan maken en dan God om Zijn zegen vragen, of naar het plan van God vragen om Zijn volledige zegen te krijgen.

? Uitverkiezing 'alleen maar' overeenkomstig de voorkennis?

Vraag:

Sommige gelovigen verstaan onder de 'uitverkiezing van vóór de grondlegging van de wereld' een keuze die God selectief gemaakt heeft. Zij menen dat God, zonder rekening te houden met het leven van de mensen, sommigen van hen voor Zichzelf uitverkoren heeft, maar anderen niet. Is dat niet onrechtvaardig?

En is dat niet in strijd met 1 Petrus 1:1-2? Daar schrijft de apostel Petrus aan gelovigen, 'uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader'. Dat betekent toch dat God mensen niet 'zomaar' uitverkoren heeft, maar dat Hij hen uitverkoren heeft omdat Hij wist dat zij zich zouden bekeren? Of hoe moeten we dit vers interpreteren?

Antwoord:

Jouw vraag bestaat uit twee delen, waarop ik graag afzonderlijk in wil gaan.

Eerst gaat het om de gerechtigheid van God. Daarbij is het heel belangrijk om vast te houden dat God altijd rechtvaardig handelt. Dat is Hij Zichzelf schuldig, omdat Hij licht en liefde is.

Wij kunnen Zijn handelen soms, misschien zelfs wel vaak, niet begrijpen. Maar als we het vertrouwen opgeven dat Hij rechtvaardig is, zullen we op veel terreinen van het leven twijfels krijgen. En dat leidt ertoe dat onze relatie met God niet meer vol vertrouwen kan zijn. Dat God nooit onrechtvaardig handelt, wordt alleen al duidelijk, doordat Hij geen een mens verdoemt omdat die niet uitverkoren is. Voor de verdoemenis is enkel en alleen de mens zelf verantwoordelijk, en wel door het afwijzen van de Goddelijke genade. Anderzijds is God, juist omdat Hij God is, vrij (en tegelijk rechtvaardig, omdat Hij nooit tegen deze gerechtigheid in handelt), als Hij mensen genade bewijst. Dat heeft Hij door de uitverkiezing gedaan. Wij kunnen Zijn liefde voor ons niet begrijpen, maar slechts bewonderen, dat wil zeggen: Diegene Die ons zo liefgehad heeft.

Nu kom ik bij 1 Petrus 1:1-2. Hier staat inderdaad dat God mensen 'overeenkomstig de voorkennis' uitverkoren heeft. Is dat in tegenspraak met Efeze 1:4? In geen geval! Het ligt allebei op

één lijn. Eerst is er de vraag: Is 'voorkennis' een soort 'passief' van tevoren weten, of betekent het een actief voor-nemen, een van tevoren voorbestemmen? In Romeinen 8:29 wordt het tevoren kennen verbonden met het voornemen van de roeping. Hiermee wordt zonder twijfel een actief voorbestemmen (en niet gewoon een van tevoren weten) bedoeld. En bij Petrus? Bekijkt hij niet vaak in tegenstelling tot de apostel Paulus de thema's van een praktische kant? Jazeker. Maar ook hij betreft het raadsbesluit van God erbij. Dat wordt direct duidelijk als we 1 Petrus 1:19-20 lezen: wij zijn niet met vergankelijke dingen vrijgekocht, 'maar met het kostbaar bloed van Christus ... Hij is wel van tevoren gekend, voor de grondlegging van de wereld, maar in de laatste tijden geopenbaard omwille van u'. Petrus toont heel duidelijk dat het werk van Christus deel uitmaakt van het raadsbesluit van God. Maar er komt nog iets bij, iets wat heel belangrijk is: de voorkennis van God heeft niet simpelweg betrekking op het handelen van de mens (beking enz.), maar op de personen zelf. Dat geldt zowel voor Christus als voor ons. God bestemt personen voor het verkrijgen van de zaligheid (1 Thess. 5:9), God verkiest mensen tot de zaligheid (2 Thess. 2:13), en God verkiest personen overeenkomstig Zijn voorkennis (1 Petr. 1:2). Natuurlijk wist God altijd al wie zich bekeren zou. Maar als Hij inderdaad mensen uitverkoren zou hebben, omdat Hij wist dat zij zich bekeren zouden, dan zou het geen echte, actieve uitverkiezing geweest zijn. Dan zou Hij gereageerd hebben, niet gea-

geerd. God is onbeperkt en soeverein, en ook onafhankelijk in Zijn alwetendheid met het oog op de bekering van een mens, om te doen wat Zijn soevereine wil is.

Graag voeg ik aan dit tweede deel van de vraag gedachten toe die uit een boek van Christian Briem (Von Gott verstoßen?; blz. 28-29):

'Het is ook voor ons van uiterst belang om voor deze waarheid ons hart te openen. Hoe gemakkelijk benaderen wij het wonder van de genade van God vanuit menselijke overwegingen, om het zo voor onszelf op de een of andere manier uit te kunnen leggen! Maar dat is uiteindelijk niets anders dan ongeloof. Sommigen hebben de uitverkiezing van de kant van God namelijk zo voorgesteld, dat God in Zijn alwetendheid gewoon voorziet wat de daden van de mensen zouden zijn, en dan op grond van deze kennis Zijn keuze

maakt. Als motivatie wordt gewoonlijk naar 1 Petrus 1:1-2 verwezen, waar we de woorden 'uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader' vinden. Maar met dit gedeelte kunnen we niet zo'n passieve, niet-betrokken voorkennis van God bewijzen.

Vers 20 in hetzelfde hoofdstuk en Romeinen 8:29 (waar telkens hetzelfde werkwoord voorkomt, namelijk 'eerder weten' of 'van tevoren kennen') geven geen enkele ruimte aan zo'n gedachte. Veel eerder verwijzen ze naar een zekere activiteit van God in Zijn van tevoren kennen. Ook heeft dit van tevoren weten of van tevoren kennen van God in beide gedeelten betrekking op personen (de ene keer op Christus Zelf, de andere keer op de gelovigen), maar niet op hun gedrag of hun toestand. De uitverkiezing is het gevolg van het raadsbesluit van God, niet van de daden van de mens'.

Manuel Seibel

In de wetenschap dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent van uw zinloze levenswandel, die u door de vaders overgeleverd is, maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam. Hij is wel van tevoren gekend, vóór de grondlegging van de wereld, maar in de laatste tijden geopenbaard omwille van u.

1 Petrus 1:18-20

kleur bekennen

15

Een meerdaagse excursie - de één ziet er al een hele tijd naar uit, de ander niet zo. Michael eigenlijk wel, maar hij vermoedde allang dat het voor hem niet makkelijk zou worden. Hij was Christen en dat wisten de meeste van zijn schoolkameraden ook. Maar hij wilde hun nog meer laten zien.

Zij moeten zien dat dit niet alleen maar een eenvoudige belijdenis is, maar ook uitwerking in mijn leven heeft, dacht hij bij zichzelf.

Toen Michael zo in gedachten was, kwamen zijn vrienden de kamer binnen. 'Hey Michael - ga je vanavond mee? We zijn van plan naar het casino te gaan'. Koortsachtig vroeg hij zich af wat hij hun moest antwoorden. 'Nee, ik houd er niet van', aarzelde hij. Hij wilde niet spelen! Hij had er helemaal geen geld voor en bovendien geen idee hoe je dat eigenlijk moest doen. Maar moest hij dat tegen hen zeggen? Was dat de eigenlijke reden?

'Ik wil de Heere Jezus, mijn Redder, volgen en zal daarom vanavond niet meegaan. Ik geloof niet dat Hij het goed vindt, als ik meega'.

'Ach, jij met je Jezus - je gunt jezelf ook helemaal geen plezier!' Spotlachend lieten de vrienden Michael achter op zijn kamer. Maar op dat moment was hij er niet verdrietig om. Hij was blij dat hij de moed had gekregen om voor God uit te komen en kleur te bekennen.

Een tijd later ging de deur open. Het was David - een jongen van de kamer naast hem! 'Hey, wat is er?' vroeg Michael hem. 'Mag ik vanavond met jou iets ondernemen? Ik wil ook niet naar het casino!' Stil dankte Michael zijn God dat hij de avond niet alleen hoefde door te brengen en een bijzondere blijdschap mocht ervaren - een blijdschap die zijn schoolkameraden helemaal niet kenden:

met een goed geweten kunnen gaan slapen.

WANDEL ALS KINDEREN VAN HET LICHT ...
EN BEPROEF WAT DE HEERE
WELBEHAAGLIJK IS.
Efeze 58,10

Overprikkeling

Velen zullen het weleens meegemaakt hebben: nauwelijks zit je aan het eind van de zomer buiten, je hebt een fruitkoekje, jam of iets anders te eten op tafel staan, of daar komt de eerste wesp al aangevlogen. En denk maar niet dat ze gewoon ergens rustig gaat zitten en 'zich bedient'. Nee, ze vliegt wild heen en weer, en je hebt de indruk dat ze door de vele geuren niet schijnt te weten waar ze zal gaan zitten.

Dat heeft invloed op iedereen die aan de tafel zit. Het wordt opeens onrustig: de één springt op, de ander slaat naar haar en een derde meent: rustig blijven, die doet toch niets! En dat 'alleen maar' omdat het dier door de te grote hoeveelheid prikkels schijnbaar niet beslissen kan waar het zijn voedsel wil halen – en daardoor niet tot rust komt.

Overprikkeling – dat kennen wij mensen ook. Elke dag worden wij blootgesteld aan verschillende indrukken en prikkels. Daarbij horen ook prikkels die ons vlees, de oude natuur van een kind van God, beïnvloeden. Dat kan voor iedereen iets anders zijn. Of het nu sport is, boeken, muziek, films, computerspelletjes, het mobieltje, internet, Facebook, chatten, whatsappen, het werk of iets anders. Ons vlees wil zich op de weg van de zonde begeven. Jakobus schrijft in zijn brief: 'Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlost' (Jak. 1:14).

Hoe verschillend de prikkels ook kunnen zijn – ze hebben veel dingen gemeen. Namelijk, als we ons ermee bezighouden, zullen ze onze aandacht, concentratie, kracht en tijd opeisen. Zo komen we niet tot rust. Het kan dan gemakkelijk voor komen dat wij niet in de Bijbel lezen, erover nadenken en bidden.

Het aanbod van bezigheden wordt steeds groter en gevarieerder. Daarachter zit een belangrijke strategie van satan:

- De natuurlijke mens mag niet tot rust komen om over de eeuwigheid, over dat wat na de dood komt, over de reden van zijn bestaan, en uiteindelijk over God na te denken.
- Bij de kinderen van God kon hij niet verhinderen dat zij zich bekeerden. Maar hij wil wel voorkomen dat zij vreugde beleven aan het leven met de Heere Jezus. Hij wil verhinderen dat zij met Hem en de hemelse Vader gemeenschap hebben, dat zij bidden en tot eer van God leven. Daarom wendt hij elk middel aan om hen elke dag weer helemaal 'vol te boeken'.

Hoe ziet het er bij jou en bij mij uit? Bereikt satan zijn doel bij ons?

'Want u bent tot vrijheid geroepen, broeders, alleen niet tot die vrijheid die aanleiding geeft aan het vlees; maar dien elkaar door de liefde' (Gal. 5:13).

'Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde.'
(Jak. 1:15a)

Iets wat ons in beslag neemt, hoeft (daarbij) nog niet perse verkeerd of zelfs zondig te zijn. Maar als het ons vlees (onze vleselijke begeerte) aanspreekt en ons ertoe brengt deze lust te willen bevredigen – wat het dan ook voor een begeerte is – dán is het zonde.

Een topsporter brengt een grote mate van discipline op om dagelijks te trainen en het juiste voedsel te eten. Daarbij ziet hij af van veel dingen die hem hinderen om zijn doel in de sport te bereiken. Het leven van een kind van God loopt ook niet vanzelf op rolletjes. Immers, een bal rolt ook niet vanzelf omhoog, maar wel vanzelf omlaag.

Alle verleidingen of gedachten 'af te wijzen', dus 'nee' te zeggen, vraagt vaak veel discipline en kracht. Die krijgen we vooral door gebed. De Heere Jezus riep Zijn discipelen in de hof van Gethsémané op:

'Waak allen en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak' (Mark. 14:38).

Vaak zijn het de avonduren waarin de 'tijdvreters' ons bezig willen houden. Het gevolg is dat we laat naar bed gaan en er de volgende dag slecht uit kunnen komen. Hoeveel tijd blijft er dan over voor een rustige start van de nieuwe dag?

'Laten ook wij, nu wij door zo'n menigte van getuigen omringd worden,

'Mijn zoon, geef mij je hart, en laten je ogen behagen scheppen in mijn wegen' (Spr. 23:26).

Er gaat echter niet alleen tijd verloren – het typische van tijdvreters is dat ze nog meer schade aanrichten. Eerst is het slechts de ontbrekende rust en het verliezen van de voortdurende gemeenschap met God. Bovendien kan in principe alles wat in het hart van de mens met God concurreert, tot afgodendienst leiden (zie 1 Joh. 5:21).

De Heere Jezus is voor ons gestorven en heeft ons helemaal gekocht. Wij behoren Hem toe. Hij wil meer dan alleen maar voor ons gestorven zijn. Hij wil dat wij ons voor Hem interesseren, dat wij voor Hem en met Hem leven.

afleggen alle last en de zonde, die ons zo gemakkelijk verstrikt. En laten wij met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt' (Hebr. 12:1).

Het 'tot rust komen' moet er echter niet toe leiden dat wij de handen in de schoot leggen en niets meer doen. Nee, als wij ons terugtrekken uit het lawaai en de prikkels van alledag, laat het dan zijn om in de stilte, door gebed en het bezig zijn met het Woord van God de gemeenschap met onze hemelse Vader en onze Heere Jezus Christus te zoeken. Dan worden wij daardoor gevormd, beïnvloed, bekrachtigd en voorbereid voor de taak die de Heere ons wil geven.

Een dienst volgens de gedachten van onze Heere wordt in de regel vanuit en in gemeenschap met Hem verricht. In Markus 6:7, 30 en 31 worden de discipelen door de Heere Jezus uitgezonden. Toen zij hun opdracht uitgevoerd hadden, kwamen zij weer samen '... bij Jezus en berichtten Hem alles wat zij gedaan en wat zij onderwezen hadden'. Hun dienst begon in de gemeenschap met Hem (Mark. 3:14) en met Zijn opdracht en eindigde ermee dat zij Hem

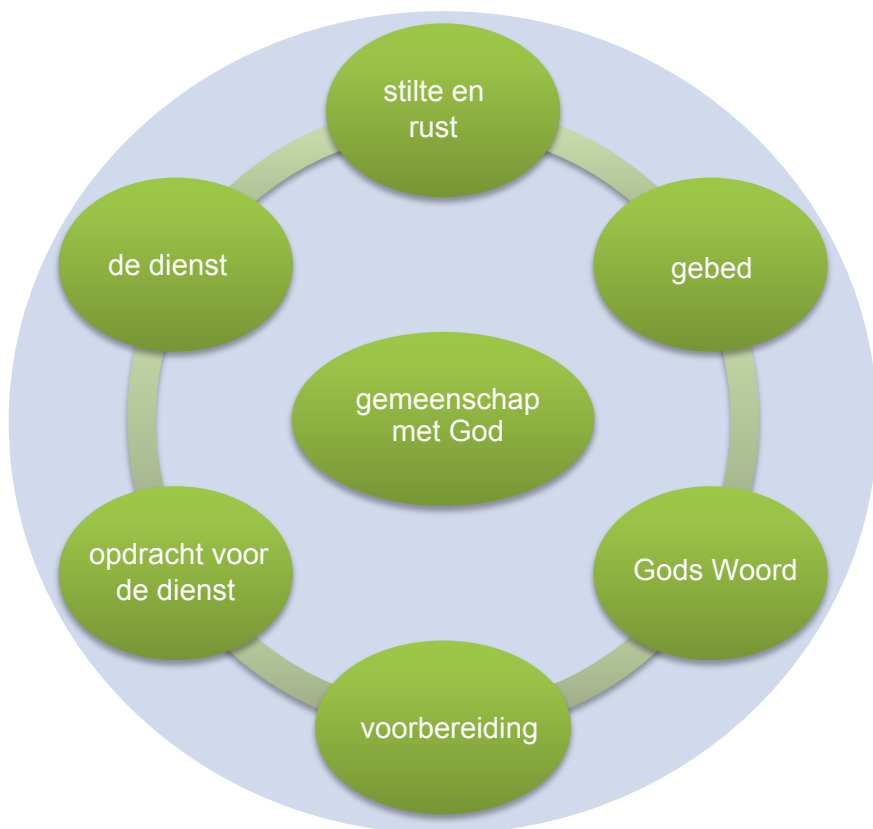
'berichten'. Daarna nodigde Hij hen uit: 'Komt u zelf mee naar een eenzame plaats, alleen, en rust wat uit'. En wat was de reden voor deze oproep? 'Want er waren er velen die kwamen en die gingen, en zij hadden zelfs geen gelegenheid om te eten'.

De Heere Jezus wist wanneer het moment gekomen was om Zijn discipelen vanuit de drukte naar de stilte te roepen. Zo moesten zij de gelegenheid krijgen weer 'met beide benen op de grond te belanden', zoals dat heet, om uit te rusten en iets te eten.

Wij neigen soms naar het extreme. Of we verkwanselen onze tijd, levenstijd, die God ons gegeven heeft. Of we vervallen in activisme en stoten vroeg of laat onze neus, omdat wij in eigen kracht gehandeld hebben. Laat het een zaak van het gebed zijn dat wij in dit opzicht evenwichtig zijn en op de juiste tijd de stilte opzoeken en op de juiste tijd in actie komen.

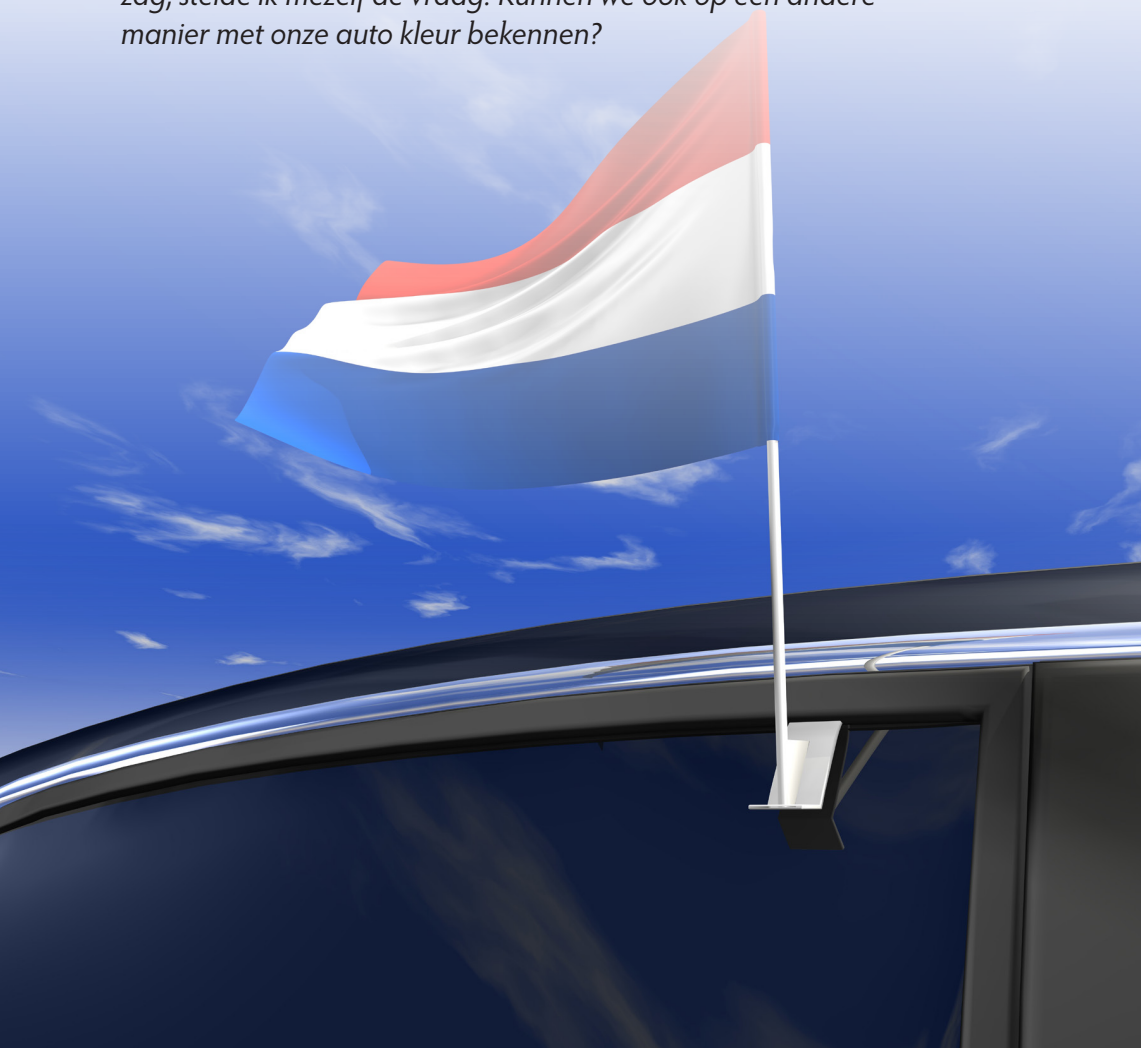
'Voor alles is er een vastgestelde tijd, en een tijd voor elk voornemen onder de hemel' (Pred. 3:1).

Roger Paul

Kleur bekennen

Tijdens een WK bekennen veel automobilisten kleur, ze laten de kleuren (vlag) van het land zien. Ook Christenen hebben aan dergelijke acties meegedaan. Na een WK verdwijnt deze 'versiering' van de meeste auto's. Toen ik versierde voertuigen zag, stelde ik mezelf de vraag: Kunnen we ook op een andere manier met onze auto kleur bekennen?

De vlag van Tyrus

Dit artikel moet tot nadenken aanzetten waarom wij – met onze auto's¹ – kleur bekennen, de vlag van ons land laten zien. Een vlag – dat is inderdaad een thema dat wij ook al in de Bijbel terugvinden. In de profeet Ezechiël lezen we dat een schip een vlag droeg: 'Uw zeildoek was van kleurrijk geborduurd fijn linnen uit Egypte, om als banier voor u te dienen. Uw dektent was blauwpurper en roodpurper uit de kustlanden van Elisa' (Ez. 27:7).

Het gaat in deze verzen om de beschrijving van de rijkdom van Tyrus. Deze op zich kleine stad was in de tijd van Ezechiël de machtigste Fenicische handelsstad. Tyrus en haar ontwikkeling worden vergeleken met een geweldig schip waarop een zeil bij wijze van vlag gehesen werd, dat van de rijkdom van Tyrus getuigde. Daarmee is deze vlag een symbool van de oorsprong en het karakter van deze stad.

De banier (vaandel, vlag) van Israël

Ook het volk Israël had een vlag. Die wordt 'hun banier' genoemd. Dat is een speciaal soort vlag, die voorzien is van een nationaal embleem, bijvoorbeeld een wapen. Dat embleem getuigt van het grondgebied of van een heerser (edelman).

Met het oog op het volk Israël lezen wij helemaal aan het begin van de woestijnreis: 'En Mozes bouwde

een altaar en gaf het de naam: De HEERE is mijn Banier!' (Ex. 17:15). David spreekt later in een van zijn psalmen ook over deze vlag: 'Wij zullen juichen over uw heil en de vaandels opheffen in de Naam van onze God' (Ps. 20:6). Mozes en David maakten daarmee duidelijk dat zij het eigendom waren van God, hun Heere. Hij was de kracht van het volk – zij waren Zijn eigendom. In Numeri 2 lezen we bovendien dat iedere afdeling van telkens drie stammen van het volk van Israël een vaandel had. Zo toonde iedere stam zijn verbondenheid met het volk van Israël en met een deel van het volk. Als verlost moeten wij ook duidelijk tonen dat wij tot het volk van God, tot de Gemeente, behoren.

De vlag van het WK voetbal

Tijdens het WK voetbal is vaak op veel auto's een vlag te zien. Sommigen trekken over hun buitenspiegels hoezen met de Nederlandse kleuren. En je ziet dan vaak nog meer, soortgelijke rood-wit-blauwe of oranje voorwerpen op de voertuigen, om nog maar te zwijgen van de stickers van de eredivi-

¹ Het is zeker goed als we als Christenen niet al te gedachteloos met bedrukte voorwerpen (bekers, T-shirts etc.) rondlopen, maar ons afvragen welke 'boodschap' we daarmee uitzenden.

sieclubs, die we steeds weer op auto's, tassen en in kamers zien.

Met de vraag hoe we dat moeten beoordelen, wil ik me hier niet verder bezighouden. Want het moet in dit artikel om een positieve vraag gaan; Nederland heeft zich niet eens voor het WK voetbal gekwalificeerd – en de anders in juni en juli versierde auto's zouden allang geen vlaggen meer dragen.

Het Evangelie als 'vlag'

Als Christenen zijn wij geen 'fans' van de Christelijke boodschap, en al helemaal niet van Jezus Christus. Wij zijn Zijn discipelen, Zijn leerlingen, Zijn navolgers, Zijn verlost. Maar hebben wij als zodanig geen boodschap te verspreiden?

Het gaat er in de eerste plaats om dat wij ons leven zo leiden, dat het een goede boodschap is in de ogen van onze Redder. 'Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God' (1 Kor. 10:31). 'Het is immers openbaar geworden dat u een brief van Christus bent' (2 Kor. 3:3). '... u zult Mijn getuigen zijn ... tot aan het uiterste van de aarde' (Hand. 1:8).

De vlag op de auto

Wie zich zo vrij voelt om een vlag op de auto te plaatsen, zal zeker ook de moed opbrengen om een boodschap van geloof en evangelie op zijn voertuig te laten zien. Of toch niet? Het mag natuurlijk niet puur om de uiterlijke vorm gaan.

Er zijn stickers zoals 'Wie Jezus Christus heeft, die leeft'. Een dergelijke sticker is bijvoorbeeld verkrijgbaar via: www.uhwdw.nl/contact.

Je kunt ook een Bijbeltekst op de achterkant aanbrengen. Bijvoorbeeld: 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren² Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh. 3:16). Dergelijke stickers zijn bij diverse webwinkels te verkrijgen. Belangrijk is dat de letters groot genoeg zijn om door de achteropkomende autobestuurder gelezen te kunnen worden.

Inmiddels zijn er ook magneetstickers met een dergelijke Bijbeltekst. Die kunnen op de zijkant van de auto worden aangebracht. Ook voetgangers kunnen, als ze blijven staan, deze Bijbelteksten lezen.

Voorwaarde

Als je een dergelijke sticker op de auto hebt, kun je natuurlijk niet maar rijden zoals je zelf wilt. Daarmee zou je de boodschap juist tenietdoen. Maar ook zonder sticker kan ik als Christen niet als een gek gaan rijden, toch?

We hebben zeker moed nodig om ook op deze manier het Christelijk geloof te belijden. Niemand hoeft een slecht geweten te hebben, als hij deze manier van geloofsgetuigenis voor zich persoonlijk niet als het juiste middel ziet. Maar wie de moed heeft om voor andere dingen op zijn auto 'reclame'

² Unieke, enige.

te maken, die moet zich afvragen of het niet nuttig en doeltreffend is om in de eerste plaats iets van zijn Christelijk geloof te laten zien. Zo kan onze auto de aanleiding worden voor de bekeering van mensen.

Het is mooi om voor de Heere Jezus getuigenis af te leggen. Dat zal soms weerstand oproepen. We doen het voor onze Redder en Meester – dat maakt deze dienst zo waardevol.

Naar een artikel van Manuel Seibel

Kleur bekennen, een vlag dragen – gedachten over uitdrukkingen

- **Kleur bekennen** (duidelijk zijn mening zeggen, zijn positie duidelijk maken)
Als Christen moeten we altijd duidelijk onze kleur laten zien: ons duidelijk als Christen 'positioneren'. Dat kan door uiterlijke tekenen (zoals in dit artikel behandeld), door onze hele levensstijl, door onze omgang met anderen en niet in de laatste plaats door woorden.

- **De vlag strijken** (zich gewonnen geven)
Wil je werkelijk als Christen de vlag strijken? Heeft tegenstand je moedeloos gemaakt en je getuigenis voor je Heere doen verstommen? Vraag Hem om moed om opnieuw de vlag te hijsen!

- **Onder valse vlag varen** (iets veinzen, maar doen alsof)
Nog erger is het om als Christen onder een valse vlag te varen! Niet iedereen hoeft toch te merken dat ik Christen ben? Echt niet? Is je Verlosser het niet waard dat je Hem belijdt?

Of is 'Christen' de vlag waaronder je zeilt? Meezeilen, hoewel je er helemaal niet bij hoort? In de thuishaven (in de hemel) kan onder valse vlag het anker niet worden uitgeworpen. Je hebt nu nog tijd om terug te keren en 'de vlag te plaatsen en kleur te bekennen'.

- **De vlag hangt halfstok** (teken van verdriet)
Ja, ook Christenen kennen verdrietige tijden en situaties. Maar als je je hele leven rondloopt alsof je vlag halfstok hangt, klopt er iets niet in je geloofsleven. De blijdschap in de Heere is onze sterkte, lezen we in Nehemia. Het is de bedoeling dat ook na tijden van droefheid de vlag weer gehesen wordt.

Michael Vogelsang

Kinderen die vragen ...

Deuteronomium 6

De afgelopen drie nummers hebben we ons beziggehouden met de vragen van jongeren die we vinden in Exodus 12, 13 en Deuteronomium 6. In dit artikel zullen we deze serie van vragen afsluiten met een vraag uit Jozua 3 en 4. Dit is de laatste vraag die bij de jongeren had kunnen opkomen, toen het volk Israël op het punt stond om het beloofde land in te nemen. Je kunt dit lezen in Jozua 3 en 4.

Toen de reis van het volk Israël door de woestijn ten einde liep, wachtte hun nog slechts één hindernis. Zoals bij de verlossing uit Egypte het water van de Schelfzee een onoverkomelijke hindernis leek, zo dreigde nu opnieuw een groot water, namelijk de Jordaan, die ver buiten zijn oevers was getreden, het volk de doorgang te beletten. Paulus vergelijkt de doorgang door de Schelfzee met de doop als hij zegt: 'En ik wil niet, broeders, dat u er geen weet van hebt dat onze vaderen allen ... door

de zee zijn gegaan, en dat allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee' (1 Kor. 10:1-2). Het bijzondere is dat wij in deze geschiedenis van het Joodse volk al een beeld zien van onze doop in de naam van de Heere Jezus (niet in Mozes). Ook hij die verlost is uit de wereld door het bloed van het Lam, zal zich laten dopen. Hij krijgt door het geloof in de Heere Jezus als eerste gave de Heilige Geest (Rom. 8:23), waarvan toen de wolk een beeld was. Deze wolk leidde het volk Israël naar de Schelfzee (Ex. 13:21-22; 14:19), waar zij ver-

volgens doorheen trokken en ook weer levend uit kwamen. Volgord: geloof in de verlossing door het Lam, leiding van de Heilige Geest naar de doop, en vervolgens de doop in de zee, juist zoals Paulus dat ook aangeeft. De Schelfzee, die een bedreiging leek, was in werkelijkheid de enige weg om aan de dreiging van farao te ontsnappen. Zo mogen ook onze jongeren beseffen dat de enige weg om aan het oordeel van deze wereld te ontkomen is: geloof in het bloed van **HET LAM**. De Heilige Geest zal je dan leiden naar de zee (doopwater), waarin je oude mens dan achterblijft.

Maar nu staat het volk voor de laatste hindernis: de Jordaan, die hun de doorgang dreigt te beletten. De Heere troost Zijn volk en wijst hun de weg om toch het beloofde land in te gaan. Ook hier voorziet de Heere in de oplossing en wijst hun de weg: '... opdat u de weg zult weten die u moet gaan, want u bent die weg niet eerder gegaan' (Joz. 3:4b). De ark, die voorheen niemand mocht zien dan alleen de hogepriester Aäron en zijn zonen (Num. 4:5-6), moest nu door de priesters tot in het midden van de Jordaan ge-

dragen worden. Deze doodsrivier was buiten zijn oevers getreden en dus op normale wijze niet doorwaadbaar. En dan zegt God dat Hij op deze dag de naam van Jozua zal grootmaken (Joz. 3:7), wat ook gebeurd is (Joz. 4:14). De ark is het voorwerp dat spreekt van verzoening. Het deksel op de ark was de plaats waarvan God beloofd had dat Hij daar tot Mozes zou spreken. Dat was de plaats waarop eenmaal per jaar de hogepriester het bloed ter verzoening sprenkelde (Lev. 16). Door deze ark, waarop het verzoendeksel lag, tot in het midden van de Jordaan te dragen, verloor het water van deze doodsrivier zijn dreiging en kon het hele volk veilig oversteken (Joz. 3:17). Het dreigende water werd op grote afstand tegengehouden en rees op als een dam, bij de plaats Adam. Deze plaats ligt op ongeveer 30 km afstand, ten noorden van de plaats waar

het volk doortrok. Het volk heeft bij de doortocht dus geen water gezien, totdat de priesters weer uit het midden van de Jordaan op de oever waren geklommen en het rivierwater weer stroomde als voorheen.

De Heere Jezus is voor ons aan het kruis gestorven en daarom hoeven wij niet meer te vrezen voor de dood. Hij is voor ons die doodsrivier ingegaan, zoals Hij Zich door Johannes de Doper liet dopen in de Jordaan (Matth. 3:13-17). Hij leert ons daarmee dat deze doodsrivier zijn kracht verloren heeft voor hen die met Hem in Zijn dood zijn gedoopt. Paulus licht dat nog eens duidelijk toe als hij schrijft: 'Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood (Rom. 6:3-4). Daarom worden wij opgeroepen, niet alleen ouderen maar zeker óók jongeren, te geloven in Hem die gezegd heeft: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand Mijn woord in acht genomen heeft, zal hij beslist de dood niet zien tot in eeuwigheid' (Joh. 8:51). Precies zoals het volk Israël hetodelijke water van de Jordaan niet

aanschouwd heeft. Zo werd ook de 'laatste dreiging' voor het volk Israël tenietgedaan, doordat de ark midden in de rivier gedragen werd. Paulus schrijft ons: 'De laatste vijand die tenietgedaan wordt, is de dood. Immers, alle dingen heeft Hij aan Zijn voeten onderworpen.' (1 Kor. 15:26). God had gezegd: 'Want het zal gebeuren, zodra de voetzolen van de priesters ... in het water van de Jordaan komen, dat het water van de Jordaan afgesneden wordt' (Joz. 3:13).

Zoals God vooraf tot Jozua gezegd had dat Hij hem op die dag zou grootmaken, zo heeft de Vader dat ook vooraf van de Heere Jezus gezegd, te midden van het volk Israël: 'En Ik heb hem verheerlijkt en Ik zal hem opnieuw verheerlijken' (Joh. 12:28). God, de Vader, heeft zo de naam van Zijn Zoon grootgemaakt en 'Hem ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken boven alle naam' (Fil. 2:9).

Als blijvende herinnering aan deze veilige doortocht moesten twaalf mannen uit het volk ieder een steen uit het midden van de rivierbedding naar de veilige

overzijde brengen. Jozua voegt eraan toe: 'Wanneer uw kinderen morgen vragen zullen: **Wat betekenen deze stenen voor u?** dan moet u tegen hen zeggen dat het water van de Jordaan werd afgesneden voor de ark van het verbond van de HEERE. Toen hij door de Jordaan ging, werd het water van de Jordaan afgesneden. Daarom zullen deze stenen voor de Israëlieten tot een gedenkteken zijn tot in eeuwigheid' (Joz. 4:6-7). Het volk Israël is uit de Jordaan opgeklommen op de tiende dag van de eerste maand. Dat is precies dezelfde dag waarop zij in Egypte het lam in huis moesten nemen (Ex. 12:3). Zo bracht de Heere hun in herinnering dat de verlossing uit de slavernij van Egypte door het

bloed van het lam gevolgd werd door de verlossing uit de dood. Doordat de ark, met daarop het verzoenende bloed, de doods-rivier tot stilstand bracht. Deze dode stenen uit de rivier werden gelegd in het land waar het volk nu mocht leven. Zij werden van dode stenen nu 'levende stenen'.

Wij mogen tot onze jongeren zeggen: '... en kom naar Hem toe als naar een levende steen ... dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd ... tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgeval-
lig zijn door Jezus Christus' (1 Petr. 2:5).

Henk Brouwer

Kinderen die vragen worden door God niet overgeslagen!

? Haardracht bij mannen

Vraag:

Beste broeders, Veel jonge broeders laten bij toenemende haaruitval hun hoofd meteen kaalscheren. Dit onderwerp is bij mijn weten nog nooit echt in Volg Mij behandeld, hoewel Gods Woord op een aantal plaatsen hier duidelijk over spreekt. Als je de geschiedenis kent, en ook de maatschappelijke klasse die deze schande moest dragen, terwijl deze 'haardracht' in tegenstelling daarmee vandaag een uitdrukking van geweld en protest is, komt bij mij de vraag op: Wat zou de Heere ervan zeggen? Hoe zit het met het getuigenis naar buiten toe? Ik zou blij zijn met een duidelijk antwoord.

Verbonden in de Heere Jezus, hartelijke groeten, Jullie broeder E.

Antwoord:

Beste E.,
Hartelijk dank voor je vraag. Vragen sporen aan tot nadenken, en wanneer we daarbij 'elke gedachte tot de gehoorzaamheid aan Christus gevangennemen' (2 Kor. 10:5), kan dit voor iedereen nuttig zijn. Daarom wil ik proberen om kort in te gaan op het door jou aangesneden thema 'Haardracht bij mannen'.

Kaalscheren en mannenkapsels in de Bijbel

- Teksten zoals in Jesaja 22:12, Jeremia 16:6 en Micha 1:16 duiden, in de tijd van het Oude Testament, op het kaalscheren als teken van verdriet.

- Het afscheren van het hoofdhaar aan de zijkant of van de haren tussen de ogen (dus als bewust plaatselijk kaalheid wordt aangebracht) was verboden vanwege de heidense achtergrond (Lev. 19:26; Deut. 14:1).
- Bij mannen was lang haar een uitzondering; alleen de nazireeër moest het dragen als teken van toewijding aan de Heere en liet zijn haar daarom helemaal niet knippen (Num. 6:1 e.v.). En lang haar werd blijikbaar ook uit trots gedragen (2 Sam. 14:26 – Absalom, die zijn haar eenmaal per jaar afschoor).
- Leeftijdsgebonden haaruitval zonder verkleuring van de huid (Lev. 13:40-44) was normaal, er werd ook de spot mee gedreven (2 Kon. 2:24).
- Priesters (hier met betrekking tot Israël in het Duizendjarig Rijk) moesten hun hoofd niet kaalscheren en ook hun haar niet vrij laten groeien, maar hun hoofdhaar goed knippen (Ez. 44:20).
- Grijs haar bleef zichtbaar (zeker ook bij vrouwen) en gold als teken van waardigheid (Lev. 19:32; Spr. 16:31; 20:29).
- Onder het Jodendom hield het afscheren van de haren bovendien uitgebreid verband met het doen van geloften, zoals dat ook door Paulus en in zijn omgeving gepraktiseerd werd (Hand. 18:18; 21:24) – mischien wel gebaseerd op het afscheren van de haren van de nazireeër na afloop van de wijdingsperiode.
- Voor een vrouw was (en is) een geschoren hoofd een schande, net als

voor de man lang haar een oneer was (1 Kor. 11:5-6, 14).

De algemene teneur in de Bijbel is duidelijk: **mannen moeten kort haar dragen, vrouwen lang**. Details voor het dagelijks leven worden daarover noch in het Oude, noch in het Nieuwe Testament genoemd. Dat zou genoeg reden moeten zijn om terughoudend te zijn bij de beoordeling van de kapsels van andere mannen.

Mode of persoonlijke stijl?

In alle tijden zijn ook Christenen vatbaar geweest voor modetendensen en trends. Een zekere aanpassing aan kleding en kapselstijlen – binnen het kader van de Bijbelse principes – is daarbij zeker normaal; niemand zal de kleding of kapsels van 1914, 1945 of 1960 als geldige maatstaf voor alle tijden willen beschouwen. Maar het is zeker problematisch wanneer een gelovige altijd voorop wil lopen met mode. Want daarvoor val je ten offer aan de tijdgeest. Daarom zou ieder zich moeten afvragen welke motieven hem bewegen.

Wat de kapsels voor jongens en mannen betreft, bestaat ook daar het gevaar dat je in de een of andere vorm met de stroom meegaat. In mijn jeugd stak ieder met echt kort haar duidelijk af bij zijn omgeving en had het niet makkelijk. Tegenwoordig gaat het meer de andere kant uit. Maar is het op de Bijbel te baseren om heel kort haar (3, 6 of 9 mm) af te wijzen? Een echt kaal

hoofd, zoals jij het schrijft, ben ik bij jonge gelovigen, voor zover ik mij daarvan tot dusver bewust ben, nog niet tegengekomen.

Juist het Christendom wordt immers gekenmerkt door een leven uit genade, in navolging van de Heere (daarbij blijft natuurlijk 1 Kor. 11 als kader beslist staan). Daarom lijkt het gepast, als mannen elkaar als het om kapsels en haarlengte gaat een zekere vrijheid laten. Er zijn veel levensterreinen waarop ieder aan zijn Heere verantwoording moet afleggen en waarop je geen regels moet nastreven. Anders bestaat het gevaar dat we vervallen in een systeem van bepaalde uiterlijkheden. Wie in een Christelijke samenkomst eens om zich heen kijkt (hoewel ik dat niet kan aanmoedigen), zal een zekere diversiteit, ook onder toegewijd levende broeders, waarnemen.

Ijdelheid?

Het Christendom wordt gekenmerkt door het onzichtbare, geestelijke, eeuwige; en vooral door de voor ons vandaag nog onzichtbare Heere – hoewel we Hem met ons geloofsoog mogen aanschouwen. Dit aspect zou ook overwogen moeten worden bij de beoordeling van en beslissing wat betreft uiterlijkheden. Ijdelheid en overdreven aandacht voor het uiterlijk passen niet bij een overtuigd Christen-zijn. Maar de mate van geestelijke rijpheid en ook de gevoelens zijn daarbij heel verschillend.

De ene 25-jarige zal grijs haar, of het minder hebben van haar, nauwelijks storen, terwijl een ander het een zware last vindt. Per slot van rekening is de echte natuurlijke haarkleur het teken van de jeugd (Hoogl. 5:11). Ja, we willen elkaar helpen om echt geestelijk volwassen te worden, maar wij hebben ook geduld nodig. We wachten dus geduldig af totdat God (en niet wij) iemand daarbij verder leidt (Filipp. 3:15). Bestaat er ook niet een groot gevaar dat we elkaar op uiterlijkheden beoordelen en er daarbij dikwijls totaal naast zitten, sterker nog dan Samuël (1 Sam. 16:7)? En dat we daarbij motieven menen te ontdekken die de ander misschien helemaal niet heeft (Matth. 7:1)?

Haardracht in de geschiedenis en samenleving

Zelfs Caesar zou een lauwerkrans hebben gedragen om zijn kaalheid te verbergen.

Keizer Karel II werd al door zijn tijdgenoten 'bespot' als 'de Kale'. Lodewijk de XIV voerde – ook vanwege haaruitval – de pruikenmode in, die ook destijds door gelovige mannen overgenomen werd (Zinzendorf, Bach enz.). De gevaren van beïnvloeding waren en zijn immers altijd aanwezig.

Dat vandaag de dag kaalhoofdigen vooral onder skinheads of neonazi's te vinden zijn, kan ons tot voorzichtigheid manen om dit 'kapsel' vrijwillig over te nemen. Waarbij we niet moeten verge-

ten dat in deze groepen het hele optreden de outfit bepaalt. Wij moeten voor de Heere bij onszelf nagaan in hoeverre wij met de tijdgeest meegaan. We moeten ook nagaan of we die tijdgeest op een onnatuurlijke manier weerstaan vanuit de illusie dat er een absolute, tijdsloos geldige maatstaf zou bestaan.

Beste E., je hebt een duidelijk antwoord gevraagd. Het zou kunnen zijn dat je dat gemist hebt. Maar ik hoop duidelijk gemaakt te hebben waarom een eenduidig ja of nee bij bepaalde kapsels naar mijn idee niet voldoet aan de geest van de Schrift. Maar het moet altijd helder zijn dat wij de Heere zonder compromissen

volgen en daarom ook met betrekking tot trends in de wereld op onze hoede moeten zijn.

Ik wilde ook duidelijk laten zien dat wij de voorschriften van het Oude Testament niet een op een op ons kunnen betrekken – en vooral dat wij met elkaar als gelovigen geduld, begrip en wederzijdse geloofshulp aan de dag mogen leggen. Ik hoop dat het antwoord je toch nog een beetje verder helpt. Schrijf mij gerust als er nog punten onbeantwoord gebleven zijn.

Hartelijke groeten, in verbondenheid met onze gemeenschappelijke Verlosser,

Martin Schäfer

De verjaardag

In Rusland gebeurde in de jaren '70 het volgende: Het was op de vijfde verjaardag van de kleine Lubia. Haar vader zat in de gevangenis vanwege zijn geloof. Dagenlang had haar moeder erover nagedacht hoe ze Lubia op haar verjaardag kon opvrolijken, zodat de afwezigheid van haar vader niet zo pijnlijk zou zijn voor haar dochtertje en haar broertjes en zusjes. Alles wat ze had om hun voor te zetten waren aardappels met een stukje spek. Gelukkig hadden ze wel een brief gekregen van hun vader.

Ze dankten voor de maaltijd en Lubia bad ook: 'Heere Jezus, bewaar papa zodat hij weer gezond thuiskomt. Zegen

ook mama. Als papa hier zou zijn met ons vandaag, bracht hij altijd chocolade mee voor onze verjaardag. Wilt U ons ook wat chocolade geven vandaag. Amen'. De oudere kinderen stonden op het punt om er grapjes over te maken, maar moeder zei dat ze rustig moesten zijn.

Daarna werd er op de deur geklopt. Wie zou dat wel zijn? Het was een oude bekende. Een beetje verward vertelde hij hoe hij zich gedrongen voelde om een reep chocolade te kopen en het hun te brengen, zonder te weten waarom.

'Hoera!', riep Lubia. 'Jezus heeft mijn gebed verhoord. Dank U Heere Jezus'.

Twee weken later kreeg haar vader een brief van zijn vrouw en vertelde aan zijn medegevangenen over de verjaardag van Lubia. Die brief gaf hun troost en reden voor hoop!

Werner Gitt

De 66 boeken uit de Bijbel.

Jozua

*Elke plaats die uw voetzool betreedt, heb Ik u gegeven,
overeenkomstig wat Ik tot Mozes gesproken heb.*

Jozua 1:3

De naam 'Jozua' betekent 'Jehova-Redder' en heeft dezelfde betekenis als 'Jezus' in het Grieks. Jozua is een boek over militaire veroveringen en overwinningen. Israël wordt hierin gezien als rustig vertrouwend op God: ze gaan niet overhaast de strijd aan, maar laten zich met rustige vastberadenheid bij iedere stap leiden door het Woord van God. Ze gaan het Beloofde Land binnen na een wonderbaarlijke doortocht door de Jordaan, een type van de dood en opstanding van Christus, die verbonden is met Zijn volk. Iedere vijand moet op zijn beurt wijken voor de macht van God en Zijn legers. Hoewel het volk Israël pijnlijke terugvallen kent vanwege het gebrek aan geloof, is het algemene thema toch dat ze het land dat God hun heeft gegeven, in bezit nemen, en wel door hun vijanden te verdrijven.

in het Nieuwe Testament. Het land Kanaän spreekt van de 'hemelse gewesten', de huidige gezegende sfeer waarin de gelovigen gebracht zijn 'in Christus Jezus'. Onze zegeningen zijn in de hemelse gewesten (Ef. 1:3); onze positie is daar (2:6) en ook onze strijd is daar (6:12). En om in bezit te kunnen nemen wat God ons heeft gegeven, moeten we 'de hele wapenrusting' van God opnemen. Hierdoor kunnen wij de legers van de satan, die ons willen verhinderen om te genieten van ons rechtmatig bezit, weerstaan en verslaan. Daarom moeten wij het Woord van God 'dag en nacht' overdenken (Joz. 1:8). En Jozua is een type van 'Christus in u', dat wil zeggen: in al Zijn heiligen, die Hij tot de overwinning leidt over alle macht van de vijand. Laten we door het geloof dat goede land betreden en het tot ons praktisch bezit maken.

Het boek is te vergelijken met Efeze

Leslie M. Grant

De Heilige Geest

We zijn bezig met het behandelen van een heel aantal vragen over de Heilige Geest. In dit nummer van Volg Mij! zullen we naar een aantal symbolen en beelden van de Heilige Geest kijken.

Symbolen en beelden van de Heilige Geest

Er bestaat een zeker onderscheid tussen symbolen en beelden. Symbolen zijn meer algemene objecten of termen die iets weergeven. Een voorbeeld daarvan is het zegel dat voor de Heilige Geest gebruikt wordt (zie vraag 40). Beelden daarentegen maken bepaalde personen of zaken aanschouwelijk – zoals de dienaar in Lukas 14:17, die een beeld van de Heilige Geest is (zie vraag 43, punt 12). Beiden helpen ons om het karakter of de eigenschappen van een persoon of object beter te begrijpen. De Bijbel maakt gebruik van verschillende symbolen en beelden om ons te laten zien op hoeveel verschillende manieren de Heilige Geest ons dient en voor ons actief is. Wat nu volgt, is niet een complete lijst, maar behandelt wel de belangrijkste punten. De eerste drie symbolen – de verzegeling (zie vraag 40), de zalving (zie

vraag 41) en het onderpand (zie vraag 42) – spreken allemaal van de zegen die voortkomt uit het feit dat de Heilige Geest in ons woont. Iedere uitdrukking laat ons een ander aspect zien van deze zegening. Verdere symbolen en beelden komen in vraag 43 aan de orde.

40) Wat betekent 'de verzegeling' met de Heilige Geest?

Christenen, die het Evangelie van hun zaligheid (redding) gehoord en geloofd hebben, worden met de Heilige Geest 'verzegeld' (Ef. 1:13; 4:30; 2 Kor. 1:22). Het zegel is een teken van echtheid en autoriteit – zoals het zegel op de brief van een koning (Esth. 8:8). Het spreekt ook van eigendom – zoals het zegel op het voorhoofd (Openb. 7:3; 9:4). Ten slotte staat het ook voor iets wat definitief is – niemand kan het meer veranderen (Dan. 6:18; Matth. 27:66; Openb. 20:3). Zo zijn de gelovigen, die met de Heilige

Geest verzegeld zijn, ten eerste echt of authentiek, omdat ze opnieuw geboren zijn. Ten tweede behoren ze God toe en ten derde zijn ze voor altijd gered. De verzegeling volgt op het geloof; ze is niet afhankelijk van ervaring (Ef. 1:13).

41) Wat betekent 'zalving'?

In het Oude Testament volgde de zalving met het oog op een speciale taak of een bijzonder ambt dat iemand moest krijgen. Mensen werden tot koning, tot profeet of tot priester gezalfd (1 Sam. 10:1; 16:13; 1 Kon. 19:16; Ex. 28:41). De 'zalving' spreekt dus van de wijding tot een taak of tot een dienst. Ze duidt er ook op dat de gezalfde persoon inzicht en kracht heeft (1 Joh. 2:27). Het verband van deze drie aspecten met de zalving met de Heilige Geest blijkt uit de passages die over de Heere Jezus spreken (Luk. 4:18; Hand. 4:27; 10:38). Als verlost hebben wij de zalving met de Heilige Geest en bezitten daardoor inzicht in de wil van God (1 Joh. 2:20,27).

42) Wat betekent het dat de Heilige Geest 'het onderpand' is?

Wanneer een koper een aanbetaling voor een huis gedaan heeft, weet je dat hij van plan is de rest te betalen. 'Onderpand' is een oud woord voor 'aanbetaling' of 'garantie'. In deze

zin wordt de Heilige Geest 'het onderpand van onze erfenis' genoemd (Ef. 1:14; 2 Kor. 5:5). God heeft ons al Zijn Geest gegeven, even zeker zal Hij ons ook het toekomstige erfdeel geven. Wij zullen de wereldwijde heerschappij van de Heere Jezus met Hem delen (Ef. 1:10,11,22-23). Daarom staat er in Efeziërs 1:14 verder: 'Tot de verlossing van de verkregen bezitting, die ons ten deel viel'. Het is een toekomstige verlossing. De erfenis behoort ons al toe, maar moet nog 'verzilverd' worden – zoals een cadeaubon die je al gekregen hebt, maar die pas verzilverd wordt wanneer je hem inlevert.

43) Komen er nog meer symbolen of beelden van de Heilige Geest in de Bijbel voor?

1) Olie

Olie is ook in het algemeen – niet alleen maar in verband met de zalving (zie vraag 41) – een beeld van de Heilige Geest. Lees het volgende maar eens:

- Olie geeft licht (Ex. 27:20-21; Zach. 4:2-6). De Heilige Geest verlicht en onderwijst (1 Joh. 2:20,27).
- De vaten van de tabernakel werden met olie gezalfd om ze voor God te wijden en te heiligen (Ex. 40:9; Lev. 8:10-12). De Heilige Geest heiligt (1 Petr. 1:2).
- De 'olie in de kruik' (1 Kon. 17:12) symboliseert de Geest van God zoals Hij eeuwig in ons woont

(Joh. 14:16,17) – zonder in de loop van de tijd op de een of andere manier te verminderen, ook niet wanneer wij onze zegeningen met anderen delen.

- De vaten, die met olie gevuld moesten worden (2 Kon. 4:1-7), laten ons zien dat gelovigen met de Geest vervuld moeten worden.
- De 'barmhartige Samaritaan' goot olie op de wonden van de man die door de rovers overvallen was (Luk. 10:34). De olie werd ter genezing gebruikt en symboliseert op deze manier hoe de uitwerkingen van de zonde overwonnen worden. Door de Heilige Geest wordt in het leven van de gelovigen de rechtseis van de wet vervuld (Rom. 8:4) en de activiteit van het vlees verhinderd (Gal. 5:16).
- De 'vreugdeolie' in Psalm 45:8 symboliseert de vreugde in de Heilige Geest (Rom. 14:17).
- De olie, die 'het aangezicht doet glanzen' (Ps. 104:15), herinnert ons aan het volgende: 'Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt' (2 Kor. 3:18).
- De 'heilige olie' in Psalm 89:21 herinnert ons eraan dat de Geest Heilig is en heilig maakt.

2) Levend water

Water als zodanig is het beeld van het

Woord van God. Maar het stromende water spreekt van het Woord, zoals het door de Heilige Geest levend gemaakt en op onze harten toegepast wordt (Joh. 4:10; 7:37-39). Het 'levende water'¹ in Numeri 19:17 heeft ook deze betekenis: de Heilige Geest past het Woord op onze harten toe, voor onze redding, heiliging en reiniging.

3) Een duif

Johannes de Doper zei: 'Ik heb de Geest zien neerdalen uit de hemel als een duif, en Hij bleef op Hem' (Joh. 1:32). De duif is een reine vogel. Genesis 8:6-12 toont ons dat de duif zich – in tegenstelling tot de raaf – niet op haar gemak voelde in een omgeving die door dood en onreinheid gekenmerkt werd. Daarom keerde ze naar de ark van Noach terug, totdat het water gezakt was. Omdat de Heere Jezus zonder zonde was, kon de Heilige Geest als een duif op Hem neerdalen en op Hem blijven². De duif symboliseert dus de reinheid en heiligheid van de Geest.

4) Wind

'Wind' en 'Geest' zijn vertalingen van hetzelfde Griekse woord (pneuma). In verband met de nieuwe geboorte vergelijkt de Heere Jezus het werk van de Heilige Geest met het waaien van de wind: onzichtbaar, onverklaarbaar en toch merkbaar aanwezig (Joh. 3:8). De wind symboliseert de Geest, omdat ook Hij geheimzinnig en toch merkbaar werkt.

¹ In de HSV staat bronwater.

² Pas na de redding kan de Heilige Geest in mensen, die gezondigd hebben, blijven en wonen. Zie daarover ook de opmerkingen over 'de wolk' onder punt 10.

5) Het geluid als van een geweldige windvlaag

Deze vergelijking wordt in Handelingen 2:2 gebruikt, toen de Geest van God op aarde kwam. Het is het beeld van het wonen en machtig werken van de Geest in de gemeente (zie 1 Kor. 3:16; 12:4,6,11).

6) Tongen als van vuur

Op de pinksterdag: 'En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich verdeelden, en het zat op ieder van hen' (Hand. 2:3). Dit teken, dat het komen van de Heilige Geest begeleidde, laat ons twee aspecten van Zijn werk zien:

- Het vuur symboliseert de reinigende werking door de veroordeling van het kwaad.
- De tongen symboliseren de macht van het getuigenis – niet alleen tegenover de Joden, maar ook tegenover de volkeren.

7) De dienaar in Genesis 24

Deze knecht had de taak om een bruid voor Izak te vinden, haar voor hem voor te bereiden en tot hem te brengen. Hij is een beeld van de Heilige Geest, Die voor de vorming van de gemeente en voor het aanwakkeren van haar genegeheid voor Christus bepalend is. Hij laat ons de heerlijkheid van de Heere Jezus zien en wekt ons verlangen naar Hem op.

8) Het water dat uit de rots waarop geslagen werd, stroomde

In Exodus 17:1-7 moest Mozes met

zijn staf op de rots slaan. Toen kwam er water tevoorschijn, zodat het volk kon drinken. De rots is (een beeld van) Christus (1 Kor. 10:4). Het water spreekt hier van de gave van de Heilige Geest als gevolg van het lijden van de Heere Jezus, dat Hij eens en voor altijd aan het kruis in het oordeel van God heeft doorstaan.

9) Jozua

In Exodus 17:8-13 bevond Mozes zich op de berg en bad voor Israël. Hij is een beeld van Jezus Christus, die zich in

de hemel voor ons inzet. Jozua, die de oorlog in de vlakte leidde, spreekt ook van de Heere Jezus zoals Hij door de Geest in ons is, ons in de (geestelijke) strijd (zie Ef. 6:12) leidt en ons de overwinning geeft. Later was het de taak van Jozua om het volk naar het land Kanaän te brengen en aan te voeren bij de verovering van het land. Ook in dit opzicht wijst hij vooruit naar Christus, en weliswaar zoals Hij ons door de Heilige Geest helpt om ons te verheugen in de geestelijke zegeningen (Ef. 3:1-19).

10) De wolk die de tempel vervulde

Nadat de offers gebracht waren, vervulde de wolk de tempel van Salomo (2 Kron. 5:6,13-14). Deze wolk wijst vooruit naar de aanwezigheid van God door de Heilige Geest in de gemeente – gefundeerd op het volbrachte werk van de Heere Jezus (Joh. 19:30; Ef. 2:22).

11) De waard in Lukas 10:35

De 'barmhartige Samaritaan', die de Heere Jezus symboliseert, bewees de man die door de rovers was overvallen, barmhartigheid. Nadat hij had voorzien in de onmiddellijke behoeften, zorgde hij ervoor dat de gewonde in een herberg verzorgd werd. De waard is een beeld van de Heilige Geest en de herberg staat vermoedelijk voor een plaatselijke gemeente. De opdracht van de Samaritaan aan de waard luidde: 'Draag zorg voor hem'. Zo heeft de Heere Jezus ons niet als wezen achtergelaten. De

Heilige Geest zorgt als Trooster voor ons in onze noden.

12) De dienaar in Lukas 14

Deze knecht nodigt in opdracht van de heer des huizes mensen uit voor 'een grote maaltijd' (Luk. 14:16-24) – het is de uitnodiging van het Evangelie om Gods genade aan te nemen. In tegenstelling tot de gelijkenis in Mattheüs 22 vinden we hier alleen maar een dienaar aan het werk. Hij nodigt uit, brengt zijn heer van zijn bevindingen op de hoogte, krijgt opdrachten van hem en 'nodigt' de mensen uit binnen te komen. Wij herkennen daarin een treffend beeld van wat de Heilige Geest in het hart en het geweten van de mensen doet om ze voor de uitnodiging van het Evangelie ontvankelijk te maken.

13) De vrouw met de lamp in Lukas 15

In de drie gelijkenissen in Lukas 15 krijgen we alle drie de Personen van de Godheid te zien zoals Zij bij de redding van zondaren actief zijn: God, de Zoon, wordt gesymboliseerd door de herder, die het verloren schaap zoekt. God, de Vader, wordt uitgebeeld door de vader, die zijn verloren, maar teruggekeerde zoon in liefde opneemt. In de vrouw, die het licht van de lamp gebruikt om het verloren geldstuk te zoeken, herkennen we een beeld van de Heilige Geest. Hij neemt deel aan de redding van mensen, doordat Hij

hun in het Goddelijk licht hun verloren toestand toont.

14) De man in Lukas 22 die een kruik water draagt

Toen Petrus en Johannes de Heere vroegen waar ze het Pascha moesten bereiden, gaf Hij hun de opdracht naar de stad te gaan en een man te volgen 'die een kruik water draagt' (Luk. 22:10).

Deze man kan als een beeld van de Heilige Geest gezien worden zoals Hij ons door het Woord van God leidt.

15) De deurwachter in Johannes 10

Alleen de goede herder kon door de deur de Joodse schaapskooi binnengaan, omdat alleen Hij aan alle eisen die de profetie aan de Messias stelt (Zoon van David, geboren in Bethleem enz.) helemaal voldeed. Als deurwachter opende de Heilige Geest de deur voor Hem, doordat Hij duidelijk maakte dat het Oude Testament Jezus Christus als de Messias aanwijst en bevestigt. Johannes de Doper was een van de vele stemmen – zij het ook een zeer belangrijke en betekenisvolle (zie Lk. 7:28) – die de Heilige Geest voor dit getuigenis gebruikte.

16) Mogelijke andere beelden

Door verschillende Bijbeluitleggers worden nog meer beelden aangedragen die de Heilige Geest symboliseren. We noemen ze hier:

- de wolkkolom die het volk Israël leidde (Ex. 13:21);
- de regen, vooral 'de late regen' (Joël 2:23);
- de dauw (Ex. 16:13-14);
- het geluid van een licht suizen (1 Kon. 19:12).

Wordt vervolgd

Michael Hardt

De postzegel

De wet uit Uw mond is mij beter dan duizenden
stukken goud of zilver.

Psalm 119:72

Rolf en Karin waren in grote nood gekomen en konden hun huur niet meer betalen. Al snel verloor de huiseigenaar het geduld en ondernam juridische stappen tegen hen.

Op een dag verscheen de deurwaarder. Er was maar weinig wat hij in beslag kon nemen. Het enige meubelstuk dat in aanmerking kwam, was een oude kast. Terwijl Karin die leegmaakte, viel de blik van de man op een bundel oude brieven, die met een elastiek bij elkaar gehouden werden. Geïnteresseerd boog hij zich over de postzegel van de eerste envelop, want hij was een enthousiaste verzamelaar.

De deurwaarder zag meteen dat het een heel zeldzame postzegel was. Toen stelde hij vast dat ook de andere postzegels uit dezelfde tijd stamden. Vervolgens bracht hij Karin in contact met een handelaar, die bevestigde dat het om waardevolle exemplaren ging en die daarna ook bij de verkoop bemiddelde.

Wat een goede en blijde boodschap voor die twee! Nu konden zij de meest dringende schulden betalen.

Maar God wilde hun een nog grotere blijdschap schenken. Het werd hun duidelijk dat ze inderdaad een wonder meegemaakt hadden – deze oude brieven juist in aanwezigheid van een verzamelaar weer terug te vinden die de waarde van de postzegels kon beoordelen. Toen Rolf daarover nadacht, kwam er weer een gebed in zijn gedachten op: 'Loof de HEERE, mijn ziel, en vergeet niet een van Zijn weldaden' (Ps. 103:2).

In dezelfde kast vonden ze toen ook nog een Bijbel – een veel kostbaardere schat dan het pakje brieven! Toen ze de boodschap van God lazen en aannamen, vonden zij blijvend geluk.